

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci zoper proslavljanje Bismarcka.

Bivši železni kancelar knez Bismarck, stvarnik zjedinjene Nemčije, praznoval bo dne 1. aprila svojo osemdesetletnico.

Nemčija stori samo svojo dolžnost, če porabi to priliko, da izrazi svojo hvaležnost in svojo udanost tistemu, ki je uresničil nje najsmelejše ideale, ki je razcepljeno in nejedino Nemčijo združil in jej pridobil svetovno veljavo.

Toda Bismarckove osemdesetletnice ne mislijo slaviti samo zunaj v „rajhu“ in ondu, kjer prebivajo nemški državljani, pripravljajo se na to tudi Nemci v Avstriji.

Nihče ne šteje avstrijskim Nemcem v zlo, če goje za sosedno Nemčijo posebne simpatije. Jezik, jedinstvo kulture, preteklost — vse opravičuje ta čutila, in nihče se nad njimi ne more spodtikati, dokler ne prekoračijo mej dopustnosti.

Žal, da smo prišli tudi že tako daleč. Nekoč niso bili avstrijskim Nemcem njih pruski bratje kar nič simpatični. Nemci so bili v prvi vrsti le Avstrijci in le posamičniki so pogledovali čez črnožolte mejnike ter koketovali z Berlinom. Od leta 1870. sem pa se je to temeljito premenilo. Šovinisti najhujše vrste so jeli propovedovati o pridružitvi Avstrije k Nemčiji, o odpravi carinske meje itd. in pridobili na svojo stran precejšen del nemškega naroda v naši državi. V nemških hišah se je na mesto, kjer je visela podoba avstrijskega cesarja, obesila podoba pruskega kralja, Bismarcka ali Moltkeja, v nemških občinah se je udomačila karakteristična „Pickelhaube“, iz kratka, povsod se je videlo, kako se razširja ideja pangermanska, ki je na sebi diametralno nasprotstvo avstrijske ideje in izključuje avstrijski patrijotizem.

Da je to res in kako široke sloje nemškega prebivalstva v Avstriji je prusjaštvo že okužilo, se vidi najbolje iz brezmerne proslavljanja kneza Bismarcka.

Bismarck je porazil Avstrijo. Od frankfurtskega kongresa pa do naših dni je nje najodločnejši nasprotnik. Avstrija je bila največja ovira za uresničenje njegovih političnih smotrov, za jedinstvo

Nemčije pod vodstvom pruskih kraljev in zato je vse svoje življenje deloval na to, da jo poniža, da jo politično, materijalno in ekonomično oslabi. In dosegel je svoj namen skoro popolnoma. Kdor pomisli, koliko zla je ta mož prouzročil naši državi, koliko žalosti svetli naši dinastiji in tistim narodom, ki v tugi in v veselju stoje z neomahljivo zvestobo pod avstrijsko zastavo, ta mora s splošno patrijotičnega, z avstrijskega stališča obsojati, kar počenjajo nemški nacionalci.

Za proslavo Bismarckove osemdesetletnice se delajo velike priprave in naši nemški nacionalci se v svoji preširnosti vedejo, kakor da je Bismarck najboljši prijatelj države naše, kakor da jej ni nikdar nič zlega storil. Posebno bujno poganja to bismarkovanje na Štajerskem in na Koroškem pa mej češkimi Nemci. Štajerski nacionalci bodo Bismarcku po posebni deputaciji izročili dar, z napisom, ki pravi, da mu ga poklanja nemška Štajerska, da pa tudi koroški nacionalci ne bodo zaostali, je ob sebi umevno.

Ravnanje štajerskih nacionalcev je nesramno izzivanje slovenskega prebivalstva v tej kronovini. Štajerska ni, ni bila in ne bo nikdar nemška kronovina, takisto tudi ne Koroška. V obeh deželah prebiva izdatna slovenska manjšina, katera nikakor neče dopustiti, da bi se obsenčila nje kot solnce čista lojalnost, da bi se tudi v njenem imenu proslavljal Bismarck. Ta manjšina se čuti provocirano v svojih avstrijskih in narodnih čutilih in se pripravlja, da slovesno protestuje zoper počenjanje nemških sodeželanov.

Dve slovenski občini na Štajerskem sta že sklenili tak protest, druge jim bodo sledile, štajerske in koroške, vrh tega pa se na Štajerskem pripravlja naroden tabor, da ugovarja zoper proslavljanje Bismarcka.

To prizadevanje je dobro in umestno. Pokazati je treba, da smo Slovenci zavedni kot narod in da smo z dušo in s telesom udani državi in vladajoči cesarski rodbini, dasi se nam najslabše godi v tostranski polovici države.

dom po vodo. No tam me ne krme nikdar. A z druge strani je Jefimovka, Kisljakovka; tu je cerkev z zvonovi. In potem Sveto-Trojiško, in potem Bogojavlensk. V Bogojavlensku mi dajo vselej sena, no seno je tam slabo. A v Nikolajevu, — to je tako mesto, osem in dvajset vrst odtod, tam je seno boljše in dajo tudi ovsa; rad pa le ne vozim tje: tje se vozi gospod in velevala vozniku poganjati, a voznik nas bije z bičem hudo. . . . Potem je še Aleksandrovka, Bjelozerka, Herson — tudi mesto. . . . Vse to, kako vam je možno umeti! . . . To, glejte, je svet; ne ves, sodim, vender pa znamenit del.“

In pramč je umolnil, no spodnje ustnice so se mu majale še vedno, gotovo je kaj šepetal. To se je godilo radi starosti: star je bil že 17 let, a za konja je to toliko, kakor za človeka sedem in sedemdeset.

„Jaz ne umejem vaših modrih konjskih besed, da i priznavam, da se niti ne ženem za njimi,“ — reče polž. „Jaz naj imam lapuh, in tega dosti: glejti, štiri dni lezem že, a njega le še ni konec. In za tem lapuhom je zopet lapuh, a v tem lapuhu sedi gotovo kak polž. To vam je vse. Tudi skakati ni treba nikamor — vse to so izmišljotine in neumnosti: sedi in jej list, na katerem sedi. Ko bi se mi ljubilo odlesti, davno bi bil že odšel od vas

Slovinci.

(Iz dunajskega tednika „Die Zeit“)

Na Dunaju izhaja nekaj mesecev sem izvrsten tednik „Die Zeit“. Ta povsem moderni list je pred kratkim priobčil obsežen članek o Slovencih, kateri podajamo v doslovnem prevodu, saj je izvestno jako zanimivo, kako se piše o naših narodnih prizadevanjih v nemških listih. Članek glave:

Za pojmljenje avstrijskih in novodobnih narodnih bojev sploh daje jugozapadni slovanski narod izvrstni vzgled „zanimivega naroda“. Če tudi Slovenci štejejo le kacic 1,200.000 duš. (Odlomki na Ogerskem in v Italiji ne pridejo v poštev. Po običajnem jeziku imele so Slovencev v državnem zboru zastopane kraljevine in dežele 1890. l. 1,176.672. Za narodnostni ali materinski jezik nimajo te znanstvene številke nobene vrednosti in so glede na Slovence očitno premajhne, na kar se je ozirati pri njih navajanju.) Če tudi nimajo nobene samostojne preteklosti in ne višjih stanov in so izključno vladajoča narodnost le na Kranjskem, dočim mora slovensko prebivalstvo na Štajerskem in Koroškem, katerega je tretjina vsega prebivalstva, in pa faktično slovenska večina na Primorskem, boriti se s kulturno in gmotno tako visoko stoječimi narodi, kot so Nemci in Italijani, boriti se za narodni obstanek, vendar so se za Taaffejeve dobe vedno imenovali poleg Poljakov in Čehov in še celo sedaj ne igrajo baš majhne vloge v koaliciji. Oče koalicije, grof Hohenwart, je poslanec gorenjskih kmetijskih občin in zvesto ostalih sedem mu Slovencev ima ne le v klubu konservativcev velik pomen, temveč tudi moralno vrednost za vladu, ki bi ne videla rada poleg Slovencev vseh Hrvatov v opoziciji. Sedem Slovencev celo vladuje koalicijo in jej dela velike težave — glej Celje in Pirau. Zato bi se tudi nemškimi čitateljem tega lista izplačalo, natančneje poučiti se o Slovencih in poznati njih narodno gibanje in aktuelno teženje. Temu namenu naj služi ta spis. Pri tem je neobhodno potreben kratek zgodovinski pregled.

Slovinci prišli so kmalu po svoji preselitvi v latinsko-nemški kulturni krog. Krščanstvo jih je

z vašimi pogovori: od njih boli glava in drugega nič.“

„Ne, prosim, zakaj že?“ pristavi kobilica, — „popraskljati je zelo prijetno, osobito o takih predmetih kakor je brezkončnost in temu jednako. Končno so praktične nature, katere se brigajo le za to, kako sebi osladiti življenje, kakor vi, ali ta krasna gosnica. . . .“

„Ah, ne! pustite me, prosim vas, pustite, ne dotaknite se me!“ vzklikne žalobno gosnica; — „jaz to delam radi bodočega življenja, le radi bodočega življenja.“

„Radi kakega še bodočega življenja?“ vpraša pramč.

„Kaj vi ne veste, da po smrti postanem metulj z raznobarnimi krili?“

Pramč, gašarica in polž tega niso vedeli; no hrošči so imeli nekaj pojema. In vsi so pomolčali, ker ni znal nihče povedati kaj pametnega o bodočem življenju.

„Trdno prepričanje treba uvaževati,“ zahrumi končno kobilica. — „Ali želi še kdo kaj povedati? Morda vidve?“ obrne se k muhami. In stareja je odgovorila:

„Me ne moreva reči, da bi nama bilo slabo. Sva stoprv iz sobe; gospa je razstavila v skledah

Listek.

To, česar ni bilo.

(Ruski spisal V. M. Garšin, poslovenil — van.)

(Konec.)

„Vi govnujač, gledate malo presuho, a vi, mravlja, malo premračno na življenje,“ — reče jima kobilica. „Ne, govnujač, tudi jaz rada malo popraskljam in poskočim, in vest me ne peče! A pri tem se niste dotaknili prav nič vprašanja, katero je stavila gospa gašarica: vprašala je: „kaj je svet?“ vi pa govorite o svojih gnojnih kroglih; to je celo neuljudno Svet — svet, ta je po mojej sodbi prav dobra reč že zato, ker je na njem za nas mlada travica, solnce in vetrec. Pa tudi velik je! Vi tu, mej temi drevesi, ne morete imeti nikakega pojma o tem, kako je velik. Kadar sem na polji, skočim včasih, kolikor morem, visoko, in, zagotavljam vas, pridem do ogromne višočine. Z nje pa vidim, da svet nima konca.“

„Gotovo,“ — pritrdi globokomiselnost pramč. — „Vender vi vsi niste mogli videti niti stotega dela tega, kar sem videl v svojem življenju jaz. Žal, da ne morete umeti kaj je vrsta. . . . Jedno vrsto odtod je vas Luparevka: tje grem vsak dan s so-

obdarilo v devetem stoletju z najstarejšimi slovstvenimi spomeniki, katere imajo slovanski jeziki, in reformacija, ki je sijajno pokazala, kako naj se razširjajo velike ideje mej narodom, je dalo jim prevode katekizmov, svetopisemskih knjig, postil, svetih pesnij in naposled izdajo vsega svetega pisma (1584), da celo slovnico (Wittenberg 1584, prva nemška izkira najbrž iz leta 1534.) Ne dolgo po visoki nemščini se je „izumila“ nova slovenščina. Proti-reformacija se je zopet morala posluževati orožja narodnega jezika in tako je životaril slovenski književni jezik, dokler mu ni udihnila novega življenja prosvetljena doba, zlasti francoska revolucija in nemška romantika. Francoske demokratične ideje učili so se praktično spoznavati Slovenci v „ilirski kraljevini“, kjer je francoska vlada dajala slovenščini precej prostora in dala iz lastnega nagiba spisati učne knjige in druga praktična dela. Zatorej je tem bolj umljivo, da so tudi narodno-patriotične težnje nemške romantike, ki so tedaj vladale v literarnih organih na Dunaju in v južnih pokrajinah, se priljubile in našle odmev tudi pri Slovencih. Živo navdušenje za ožjo domovino in svoj jezik, navdušenje za svoje šege in navade, za svoje narodne pesni, bajke in pravljice, z jedno besedo za vso „narodnost“ moralo je preiti na Slovence, pitajoče se z nemškim slovstvom. Sicer so pa Nemci sami pospeševali te težnje. Na Štajarskem dal je sestaviti nadvojvoda Ivan slovensko slovnico, ki se je posvetila nositelju imena sedanjega deželnega glavarja, grofu Ignaciju Attemsju in štajerski deželni stanovi osnovali so 1812. leta v Gradcu učno stolico za slovensko, kar se dandanes glasi kakor bajka. Kmalu se je mej Slovenci razširil glas o slovstvenem pre-rojenju Poljakov in Čehov, pri čemer so igrali važno ulogo v Gradcu in v Ljubljani internovani Poljaki. Nemškemu duhu se je nasproti postavil slovenski, češkemu slovstvu zvest ostali Slovák Jan Kollár, kateri se je navzel narodnega navdušenja v Jeni v burnih letih 1817 do 1819. pozval je na slovstveno vzajemnost mej posamičnimi narečji in rodovi slovanskega naroda (pot je naredilo tako naslovljeno nemško delo, ki je izšlo 1843. in 1844. leta) in ta „panslavizem“, v katerem imenu se je v Zagrebu poskušilo literarno združiti vseh Jugoslovancev pod imenom starih Ilircev, je jako plodovito uplival na Slovence.

To gibanje imelo je čisto slovstveni značaj in v toliko tudi socialen upliv, v kolikor se z njega začetka izobraženi Slovenci niso več sramovali svojega jezika in se z ljubeznijo oklenili naroda. Seveda se je pri prvi priložnosti morala pokazati tudi politična stran. Leta 1848. so tudi Slovenci odločno ugovarjali proti odpošiljavi poslancev v frankobrodski parlament, udeležili so se slovanskega kongresa v Pragi in težili po združenju vseh slovanskih pokrajin. To gibanje je vodilo z Dunaja društvo „Slovenija“, kateremu je bil na čelu kot slovenski Grimm prosluli Fr. Miklošič.

(Dalje prih.)

Državni zbor.

Na Dunaju, 20. marca.

Koncem včerajšnje seje so poslanci Spinčić, dr. Laginja in tovariši podali naslednjo interpelacijo:

kuhane jedi, me pa sva se splazili pod pokrovko in se najedli. Zadovoljni sva. Najina mamica se je utopila v jedi, no kaj se hoče? Dosti dolgo je že živel na svetu. Me pa sva zadovoljni.“

„Gospoda,“ reče gašarica, „jaz mislim, da imate vsi popolnoma prav! No, z druge strani...“

No gašarica ni povedala, kaj bi bilo z druge strani, ker je začutila, kako je nekaj močno pritisknilo njen rep k tlom.

Voznik Anton se je zbudil in prišel po pramč; nepričakovano zadel je s svojimi velikimi čevlji na družbo in jo pomečkal. Jedino muhi sta ubežali obsesavat svojo mrtvo, z jedjo namazano mamico. In gašarica je ušla z odtrganim repom. Anton je prijel pramč za grivo in povel z vrta, da bi ga napregel pred sod in šel po vodo, pri čemer mu je prigovarjal: no, idi, ti, repec! a temu je odgovarjal pramč le v šepetu.

Ali gašarica je ostala brez repa. Res je, čez nekaj časa je vzrastel, no ostal je za zmiraj nekako top in črnkast. In ko so vpraševali gašarico, kako si je poškodovala rep, odgovarjala je skromno:

„Meni so ga odtrgali zato, ker sem se odločila razkriti svoje prepričanje.“

In bila je popolnoma nedolžna.

Glasom poročil v časopisih je c. kr. vlada prve imenike porotnikov za okoliš c. kr. okrožnega sodišča v Rovinju — ko je bilo c. kr. višje deželno sodišče v Trstu izreklo, da vsled formelnih napak se niso sestavili zakonito — razveljavila in odredila, da se na novo sestavijo.

Laški provincijalni listi na Primorskem in tudi nekateri dunajski listi zmatrajo izid nove sestave imenika za popolno zmago italijanskega elementa, kajti po njihovih naredbah je v novem imeniku mej 216 porotniki samo 40 takih, ki so zmožni obeh deželnih jezikov, in mej temi samo 10 Hrvatov.

Da se stvar popolnoma pojasni in ker jo je zmatrati le za del vsega tega, kar se zlasti zadnje mesece godi na Primorskem in kar presega daleč navadno delavnost laškega elementa v varstvo svoje narodnosti in mora torej zanimati celo c. kr. vlado, vprašajo podpisanci:

1.) Po katerih načelih se je postopalo pri prvi sestavi imenika porotnikov za l. 1895 pri c. kr. okrožnem sodišču v Rovinju?

2.) Kako to, da se je pri drugi sestavi rečenih imenikov tako silno skrčilo število tistih obeh deželnih jezikov zmožnih oseb, ki so pri prvi sestavi bili za porotniško službo sposobni?

3.) Kako more c. kr. vlada to premembo opravičiti z ozirom na fakt, da so za porotniško službo sposobni Hrvati več ali manj zmožni tudi drugega deželnega jezika in dalje z ozirom na fakt, da po zadnjem ljudskem številjenju v c. kr. okrožnega sodišča rovinjskega okolišu prebiva poleg 122.000 Hrvatov samo 88.000 Italijanov?

4.) Ali hoče c. kr. vlada nove napake, ki so se pri sestavi drugega imenika primerile na škodo veliki večini prebivalstva v okolišu c. kr. okrožnega sodišča rovinjskega in pravosodja po pravici in po zakonu, v interesu pravosodja, čim prej odstraniti?

V današnji seji se je zopet nadaljevala razprava o davčni reformi. Govorili so poslanci Hajek, Auspitz, Prade, Jędrzejowicz, dr. Kramar, Menger, Hauck, Dipauli, Sokol, Schwab, Kaiser in Rogl.

Koncem seje je finančni minister Plener odgovoril na neko interpelacijo, potem se je vzprejel Pacakov predlog, naj kazenski odsek tekem 14 dni poroča glede imunite te državnozborskih govorov in naposled so se čitale nekatere interpelacije.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 21. marca.

Nameni svetega očeta in slovanski liberalci. Poročali smo nedavno, kako je „Slovenec“ napadal g. Kluna v deželnem zboru, ker je ta konservativni politik zagovarjal škofovsko avtoriteto proti krščanskim socialistom. Jedro Klunovega govora je tedaj bilo le zagovarjanje škofovske avtoritete in nekateri napadi na kaplane so bili le postranska stvar. Jasno je torej, da je „Slovenec“ napal svojega duševnega očeta le zaradi tega, ker se glede škofovske avtoritete ni vjemal z njim. Pa še drugi dogodki bi se dali navesti iz „Slovenca“, iz katerih je vidno, da „Slovenec“ ni merodajna vselej škofovska avtoriteta v političnih vprašanjih. Tako je jedenkrat odločno obsojal postopanje kneza primasa kardinala Simorja, pa tudi ni prikrival, da ne odobruje postopanja nadškofa Samasse. Tudi je parkrat naravnost pisal, da so bili v cerkvenem oziru jako slabi škofje, kateri bi, če sklepamo iz „Slovenčeve“ pisave, niti ne mogli biti za voditelje v cerkveno-političnih vprašanjih. „Slovenec“ je prevajajoč papeževo okrožnico, izognil se besedam, v katerih sveti Oče svetuje, da naj se duhovni nikar ne mešajo v politiko, in tako njen pravi smisel pokvaril. Seveda vse to je dovoljeno Slovincu, toda gorje pa nam, ko bi kaj tacega zakrivali, tedaj pa udari s cepcem po slovanski liberalni stranki. Mi smo že rekli, da je „Slovenec“ škofovska avtoriteta le za cepec, da bje proti nam in to je pokazal zopet včeraj in ob enem je porabil še sv. Očeta, da je udrihal po slovanskih liberalcih. V ponedeljskem listu se je v naš list urinila ne-ljuba napaka, da je papež v pismu grofa Zichyju izrekel „nevoljo“, namesto „veselje“ zaradi osnove posebne katoliške stranke in posebnega lista, kar mi radi popravljamo. Sicer je pa iz našega poročila jasno, da je to tiskovna napaka, ker papež bi gotovo ne dajal navodil, kako naj se list ureduje, ko bi ga obsojal. To mislimo, da je zasledil vsak bralec in tudi „Slovenčevi“ uredniki. Če se potem Slovenec izp dtika nad tem, kar smo

pristavili glede škofovske avtoritete, pa le toliko rečemo, da „Slovenec“ po tem, kar je že sam pisal, nima nobene pravice, pa tudi nobene sposobnosti koga poučevati o škofovski avtoriteti; baš v tem oziru menja barve, kakor kameleon. Odločno pa zavračamo „Slovenčev“ trditev, da bi mi bili hoteli papežu podtikati kako dvomno postopanje glede krščanskih socialistov, ko smo pisali, da bode najbrž nastopil srednjo pot in da bode oddal neko izjavo, katero bodo stranke po svoje tolmačile. Morda je baš taka pot v tej stvari najumestnejša in najmodrejša. Papež bi svojo veljavo le ponižal, ko bi odločno se umešaval v boj mej krščanskimi socialisti in konservativci, ker se stvar suče o raznih ne le verskih, temveč tudi popolnem izvenverskih, stanovskih ali osebnih sebičnih koristih. Tudi bi stvari ne koristil ko bi obsodil jedne ali druge, ko pač teh ali drugih ne preobrne, temveč le jedne bi porinil bolj v liberalni ali pa nemško-narodni tabor. Nemški nacionalci pa v verskih ozirih niso dosti boljši od židovskih liberalcev. Če pa papež nastopi srednjo pot in da nekaj dobrih krščanskih nauk, pa nobenih ne odvrne od sebe, njegove nauke bodo pa seveda različno tolmačili, kakor so faktično papeževe enciklike o socialnem vprašanju že tolmačili v prid delavcev in v prid delodajalcev, kakor je komu ugajalo. Seveda se ne sme krivda za različno tolmačenje papežu podtikati, vsaj še sv. pismo celo bogoslovci različno razlagajo, pa bi avstrijske stranke papeževih nauk ne, posebno ker se v politiki marsikaj dovoljuje, kar se sicer ne, o čemer bi našli dosti dokazov baš pri naši „Slovenčevi“ stranki. Govoreč o tem, da je klerikalizem nevaren italijanski državi, smo seveda imeli le pred očmi zedinjeno Italijo, kakeršna je sedaj, pri tem pa nismo z nobeno besedo omenili, da morda kako odobravamo sedanje odnose. Za sovraštvo klerikalcev proti zedinjeni Italiji pa ni treba hoditi daleč po dokaze, kajti najdemo jih dovolj v „Slovincu“ samem in je baš „Slovenec“ že večkrat le prejasno povedal, da bi zedinjene Italije že davno ne bilo, ko bi šlo po volji klerikalcev in tudi ni najmanjše dvombe, da bodo porabili vsako priliko, da jo razrušijo, vsaj ga skoro ni katoliškega shoda, kjer bi se ne bila sklenila kaka resolucija, ki bi se ne zadevala ob celokupnost sedanje italijanske države.

Proticerkvena politika na Ogerskem. Predvčeraj so imeli liberalni in konservativni člani ogerske gospodske zbornice posvetovanje o tem, kako se premeni vladni predlog o svobodnem bogoslužju. Sporazumeli so se za premembo, o kateri smo že poročali. Posvetovanja se je udeležilo 114 velikašev. Posvetovanja katoliških velikašev se je udeležilo le kacic 50 članov gospodske zbornice. Sklenili so glasovati proti vladnim predlogom, vendar bodo glasovali za preminjevalni predlog liberalne stranke v zakonu o svobodnem bogoslužju, ko bi s svojim predlogom propadli. Menda nimajo dosti upanja, da bi zmagali glede te vladne predloge. Več upanja pa imajo konservativci glede predloge enakopravnosti židov. Mnogo liberalnih magnatov ima svoje pomisleke proti temu, da bi se kristjan smel požiditi. Tukaj gre le za to, da se židovska vera prizna v vseh ozirih enakopravno s krščansko, kajti v praktičnem življenju stvar nima tolikega pomena, ko bodo po novem ženitvanjskem zakonu tako dovoljene ženitve mej židi in kristijani.

Zanimanje za omiko v Rusiji. Rusko prebivalstvo ni tako surovo, kakor se običajno misli v zapadni Evropi; tudi se znanje čitanja in pisanja jako širi. V Rusiji obstoji neka posebna kmetska literatura. Dela boljših pisateljev se okrajšajo in predelajo za kmetsko prebivalstvo in se potem v mnogih izvodih po nizki ceni razširijo mej kmete. Zadnji čas je vlada v Peterburgu dobila poročila, kako da narod hrepeni po omiki. Astrahanski generalni gubernator je poročal v Peterburg, da ljudje vedno bolj otroke pošiljajo v šolo. Odpisal je gubernatorju car Nikolaj, da se mora v tem oziru prebivalstvo podpirati. Herzonski gubernator je pa poročal v Peterburg, da so vse šole prenapolnjene in več ne zadoščajo. Car mu je odgovoril, da je na to opozoril ministra narodnega prosvetčenja. Vse kaže, da se bode pod novim carjem pospeševalo šolstvo. Polagoma se baje misli upeljati občno šolsko dolžnost, ker seveda ne bode hitro šlo, ker je stvar težavna pri redkem prebivalstvu in neugodnih vremenskih razmerah v mnogih krajih.

Dopisi.

iz Gradca, 20. marca. (Prešernova slavnost.) Navzlic vsem težkotam in oviram je "Triglav" pretekli teden priredil slavnost, po koje gmoinem in moralnem uspehu smemo sklepati, da naši akademiki vrlo napredujejo. Prostorna Anina dvorana je bila rekel bi, natlačeno polna izbranega občinstva. Mej odličnimi gosti opazil sem vseuč. prof. dr. Kreka, c. kr. višj. dež. sod. svetn. Hrena, vseuč. doc. dr. Oblaka, predsednika izvanak. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda dr. Žižka, mnogo nemških rodbin in — žal — razmerno malo slovenskih. Slovansko dijaštvo graško je bilo polnoštevilno prisotno. Tu si videl trakove: Triglava, Hrvatske, Srbadije, Ogniska, celo Prokop poslal je iz Ljubnega deseterico članov v lični društveni uniformi. Točke programa — bilo jih je deset — izvajale so se v obče jako dobro, posebno orkester in tamburaši želi so z vsako točko burno pohvalo. V prvi vrsti gre zaslug za to njihovima vodjama, g. med. Podlesniku in g. jur. Kreku. Pri potpourriju čeških skladb dospelo je navdušenje do vrhunca, veličastna "Hej Slovane" donela je po dvorani kakor slavospev, občinstvo je stajalo poslušalo naučujoče melodije Sekstet iz "Prodane neveste" udarjal je tamburaški zbor povse sprtno, žal le, da se "Vodnikov venec" zbog majhnega števila pevcev ni pel ravno dovršeno. Tudi pri "Kdo je mar?" se je opazilo, da je treba za take pesmi močnega in varnega zbora. K lepemu uspehu pripomogli so znatno nekateri člani akad. društev Hrvatska, Srbadija in Ognisko. Solo-pesmi baritonistov gg. Stuhca in med. Straška ugajale so splošno. Po memben je bil slavnostni govor g. jur. Šavnika. Navada je, da se pri takih in sličnih prilikah slavnostni govori gibajo v vedno istih mejah, v taistih frazah. A ta slavnostni govor ni bil tak. G. Šavnik je s treznimi besedami slavil Prešerna pesnika, razmotrival pomen slavnosti in v svoje dobro premišljene besede vpel je nekaj nazorov, ki sicer niso novi, a katerih javno omeniti se nikdo ne upa. Obrnjen do svojih tovarišev priporočal jim je, naj se otrsejo onega neplodnega idealizma, onega mračnega sanjarstva, ki preveča dandanes mladino nalik moderni bolezni. Če hočeš postati koristen član človeške družbe, treba ti je nekakega blagega realizma; delaj, a ne sanjari! Take pazljivosti pri poslušalcih, posebno pri akademikih, o priliki slavnostnega govora opazil nisem še nikdar. Govorniku končavšemu svoj govor s krasnimi besedami Prešernovega učenca — "Veselih časov srečo bo užival, — Imel bo jasne dneve narod moj" — čestitalo se je vsestranski. — Po tem se je začel komers, kteremu je razven akademikov prisostvovalo mnogo rodbin, v teh dokaj brhklih gospic in gospej. G. jur. D. Zwitter vodil je slavnostni komers povse spretno; tu se je pelo, nazdravljalo, bratilo, zabavalo, da je bilo res veselje. Splošna sodba je bila, da se je slavnost vrlo obnesla, čimur sta tudi blagajnika pritrčila. — Philaethes.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. marca.

— (Osobne vesti.) Sodni pristav v Ilirski Bistrici g. Eugen Terbuho vič pl. Schlachtschwert je premeščen v Zatičino, avskultant g. Jos. Pellegrini pa je imenovan sodnim pristavom v Ilirski Bistrici.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo benefico g. Vaclava Beneša, želeč nadarjenemu beneficijantu, da bi bilo gledališče prav dobro obiskano. — V soboto dne 23. t. m. se bode pela na korist velezaslužnemu kapelniku g. Hilariju Beniškemu nova Parmova opera "Urh grof celjski", ki se je občinstvu izredno prikupila. Gosp. Benišek si je z brzim in temeljitim učenjem raznih oper pridobil največje zasluge za razvoj opernega repertoarja v tej sezoni in se pri vseh predstavah pokazal jako spretnega in energičnega kapelnika. Opravičena je torej nada, da mu bode slovensko občinstvo pri njegovi benefici svoje simpatije tudi dejanski pokazalo.

— (Deputacija učiteljev okolice ljubljanske) se je dne 21. t. m. poslovila od bivšega načelnika c. kr. okrajnega šolskega sveta, umirovljenega vladnega svetnika gosp. Mahkota in mu v znak posebne hvaležnosti poklonila album s fotografijami učiteljskega osebja tega okraja.

— (Polijske vesti.) Služkinja Ant. Gaberšek, ki je bila do oktobra lanskega leta v službi pri posestniku Avbelju na sv. Petra cesti v Ljubljani, ukrala je ženskam, ki so stanovale v omenjeni hiši, razne obleke ter potem pobegnili na Reko. Te dni pa se je vrnila v Ljubljano ter se včeraj kot služkinja zglasila pri policijskem uradu, kjer so jo takoj prijeli ter jo izročili deželnemu sodišču. — Danes je mestna policija aretovala hišino Terezijo Sadar, ki je sumna tatvine izvršene meseca decembra v neki gostilni v Kranji. Deželno sodišče izdalo je bilo za njo iskalni list.

— (Prvi spomladanski dan) po astronomskem koledarju, se je po včerajšnjem neprijetnem, pustem in mrzlem zadnjem zimskem dnevu, predstavljal danes prav prijazno. Jutro je bilo sicer nekoliko mrzlo, a kmalu je začelo sijati solnce z jasnega neba in temperatura se je začela polagoma ogrevati. Na solčnih strminah in po mestnih hišnih strehah bode sneg skoro izginil, zato ga je pa tem več v senčni ravnici ali pa tam, kamor so se vsipavali snežni plazi, katerih je bilo posebno mnogo poslednje dni. Dolgo bode tudi še trajalo, predno bodo v mestu izginili poslednji sledovi tu in tam nakopičenih snežnih barikad.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 10. do 16. marca kaže, da je bilo novorojencev 25 ($=41.08\%$), umrlih 21 ($=34.32\%$), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za vratico 1, za jetiko 4, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled starostne oslabelosti 3, za različnimi boleznimi 11. Skupaj 21 oseb. Tuji so bili 4 ($=19\%$), iz zavodov 7 ($=33.3\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 2, za grižo 1, za vratico 2 osebi.

— (Upravna vodá v Vipavski dolini.) Kakor znano, poteza se prebivalstvo Vipavske doline že dolgo vrsto let za uravnavo tamošnjih vodá, ki vsako leto povzročajo občutno škodo. V zmislu izjave tehniškega konzulenta v poljedelskem ministerstvu, vladnega svetnika Markusa, ki se je delj časa mudil na licu mesta, predelal je deželni stavbinski urad lani projekt za uravnavo vodá v Vipavski dolini na podstavi z nasipi zajezenega profila s posebnim odvajanjem vode iz ozemlja na obeh straneh nasipov ležečega ter z znižanjem in pomnožitvijo slapotnikov. Toda o tem projektu se ni moglo dalje obravnavati, ker je potreščina, ki je bila proračunjena za izpeljavo projekta brez troškov za zgradbena dela dosegla okroglo svoto 500.000 gld., katera ni bila v nobenem pravem razmerju z vspehom, ki bi se naj dosegel. Vsled tega izdeluje se sedaj pri deželnem stavbinskem uradu še druga alternativa, sicer z dvojnimi profilom, toda brez nasipov in s porabo vsega obstoječega padca in z zavarovanjem s položenim kamenjem. Ta novi projekt porabi se bode potem, ko ga potrdi ministerstvo, za podstavo vodoravnemu postopanju ter se bode po izvršenih teh obravnavah predložil deželnemu zboru. Do tistega časa pa bi bilo vsako drugo tudi delno podjetje o tej zadevi prezgodno; vsled tega se tudi za leto 1894. dovoljena dotacija 15.000 gld. za napravo kunete ni mogla porabiti, ker se mora to osnovno delo natanko priklopiti sistemu. Troški za ta alternativni projekt znašali bi približno 350.000 goldinarjev.

— (Posojilnica na Slapu pri Vipavi) ima v nedeljo 31. marca popoldne ob 4. uri v šolskem poslopiju na Slapu svoj redni občni zbor.

— (Potres) V Zagorju ob Savi je bil včeraj zjutraj ob 2. uri in 20 minut zopet potres, ki je trajal tri sekunde in bil tako močan, da je razstrel metal opeko. Potres se je čutil tudi v Litiji, kjer je trajal kakih 10 sekund. Smer mu je bila od severa na jug.

— (Umrli je) v Mariboru gospodična Marija Ipavec, sestra skladateljev dr. Benjamina in Gustava Ipavica. Pokojnica, ki je bila stara 75 let, je bila velika dobrotnica ubogih. N. v. m. p.

— (Tamburaški klub "Bralnega društva" sevniškega) priredi dne 24. marca v dvorani g. A. Fabianja v Sevnici koncert. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. Ker je čisti dohodek revnim šolarjem namenjen, se nadplačila hvaležno sprejemajo.

— (Hranilnica in posojilnica za Sinčoves in okolico) na Koroškem bode imela svoj redni občni zbor dne 27. t. m. v uradni sobi na pošti ob 1. uri popoldne z običajnim dnevnim redom.

— (Slovansko pevsko društvo v Trstu) priredi v nedeljo dne 24. t. m. v redutni dvorani gledališča "Politeama Rossetti" (uhod iz ulice Chiozza) velik koncert. Pri tem koncertu sodelujejo iz prijaznosti do društva gospice pevkinje in pri posebnih točkah gg.: Zdenek Vrbka, Vladimir Odstrčil in V. S. ter vojaški orkester c. kr. pešpolka št. 87. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina je 40 kr. za osebo. Podporni udje društva in člani njih družin so ustoppine prosti. Cena sedežev je: v I. razredih 30 kr., v II. razredih 20 kr. in v III. razredih 10 kr. Vstopnice in sedeži prodajajo se v tiskarni Dolenc in v uradni "Delavskega podpornega društva".

* (V karvinskem premogokopu ponesrečeni premogarji) so se v ponedeljek pokopali. Udeležba je bila velikanska. Zbralo se je najmanj 10.000 ljudi. Ker dolži ljudstvo uradnike oziroma vodstvo, da je krivo nesreče, ker iz same skoposti ni naročilo novih svetilnic, se je bilo bati izgrediv. Na srečo se ni primerilo nič. Udove ponesrečenecv dobe pokojnine po 20 do 50 gld. na leto, vrh tega pa je lastnik premogokopa, nadvojvoda Friderik, dedič nadvojvode Albrehta, podaril večjo svoto, da

se razdeli mej ponesrečene rodbine. V državnem zboru je posl. dr. Kaizl trdil, da so delavci v tem premogokopu jako slabo plačani, tako slabo, kakor skoro nikjer drugod. Sekači zaslužijo po 1 gold. 15 kr., vozniki po 63 kr., čistilci po 34 kr., dničarji po 70 kr., ženske po 36 kr. in mladi delavci po 31 kr. na dan in to za deset ur trajajoče delo, pri katerem je njih življenje v neprestani nevarnosti.

* (Slatin-bej.) Vsi listi priobčujejo sedaj dolga poročila o čudoviti rešitvi Slatin-beja. Ta je prišel svoj čas v službo k nekemu trgovcu v Kahiri in postal potem še jako mlad guverner v Sudanu Grozoviti Mahdi, strah Angležev in Lahov, ga je vjel. Dolgo let je bil Slatin-bej jetnik Mahdijev, dokler se mu ni pred kratkim posrečilo utesi. Te dni je došel v Kahiro. Slatin-bej je rojen Dunajčan.

* (Otrok brez očí.) Neki mož iz Viernheima pri Badenu na Nemškem je prinesel v heidelberško kliniko za oči dete, ki je rojeno brez očí. Dete je 6 tednov staro, in sicer zdravo. Na obeh straneh obraza ni niti sledu očesne bunčice.

* (Lepo počaščenje.) Delavskih voditeljev ne ljubijo kapitalisti nikjer, tudi v Londonu ne. Tam dela fabrikantom in bankirjem neki Burns preglatvico. Njemu v "čast" so gospodje krstili neko ladjo Burns. To bi bilo prav lepo, a ta ladja ima namen, da izvažajo iz kloak nesnago, in zato se g. Burns ne čuti kar nič počaščenega.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 21. marca. V današnji seji poslanske zbornice je minister Schönbörn izjavil, da so mladočeskih poslancev trditve glede krutega ravnanja z obsojenimi omladinci v plzenski jetnišnici neosnovane. Breznovsky je na to zaklical: To so oficijelne laži. Šamaneck je predlagal, naj se o ministrovem govoru začne debata. Chlumeccky mu je zabranil govoriti o stvari in ugovarjajočega Březnovskega poklical k redu, vsled česar je nastal velik nemir. Brzorač je vprašal načelnika odseku za volilno reformo Widmanna, ali misli sklicati odsek na sejo, ko so spretni žurnalisti zasledili in razglasili načrt volilni reformi, kakor se je skuhal v pododseku. Widmann je obljubil, da skliče odsek na sejo. Potem se je nadaljevala razprava o davčni reformi.

Dunaj 21. marca. Nadučitelj v Sežani Matevž Kante je imenovan okrajnim šolskim nadzornikom za sežanski okraj.

Nitra 21. marca. Po hudi volilni borbi je zmagal vladni kandidat Latkoczy z 930 glasovi, kandidat katoliške stranke grof Zichy je dobil 294 glasov.

Beligrad 21. marca. Kraljica Natalija se vrne na Srbsko. Nje prihod v Beligrad je definitivno določen na dan 24. maja. Delajo se velikanske priprave za vzprejem.

Berolin 21. marca. V parlamentarnih krogih se vzlic oficijoznemu dementovanju vzdržuje govorica, da se razpusti državni zbor, če odkloni predloge zoper prekucuhe.

Narodno-gospodarske stvari.

— Vrhniška posojilnica prestopila je trinajsto upravno leto. Računski sklep kaže, da je imela koncem 1894. leta 374.246 gld. 93 kr. hranilnih vlog vloženih od 1295 vlagateljev — vsega imetka pa 408.457 gld. 36 kr. Rezervni zaklad znaša že 24.778 gld. in je v hranilnici naložen. — Od čistega dobička 3441 gld. 15 kr. podarili so se naslednji zneski za dobrodelne namene: Ubožnemu zavodu na Vrhniki 30 gld. Društvu Narodna šola v Ljubljani za šole v Borovnici, Preserju in Polhovem gradu 30 gold. Podpora revnim dijakom iz vrhniškega okraja 20 gld. Dijaški kuhinji v Ljubljani 20 gld. Marijanišću v Ljubljani 20 gld. Šolarski kuhinji na Vrhniki 20 gld. Moški podružnici sv. Cirila in Metoda na Vrhniki 15 gld. Za šolo v Velikovcu 15 gld. Olepševalnemu društvu na Vrhniki 30 gld.

— C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic javlja, da se je glasom razglasila v "Wiener Zeitung" razpisalo izvrševanje podzidnih del v žrebu 4 c (proga Herrengasse v Währingu do blizu glavne ceste v Döblingu) pojasne proge Dunajske mestne železnice, v kolikor se imajo ta dela še izvršiti. Ponudbe se vzprejmo najdalje do dne 8. aprila 1895 pri c. kr. glavnem ravnateljstvu avstr. drž. železnic, katero izvršuje ta dela v imenu in na račun komisije za prometne naprave na Dunaji. Pogoj in drugi pomočki so so na vpogled pri imenovanem ravnateljstvu in pri c. kr. stavbnem vodstvu Dunajske mestne železnice sekcija pojasna proga (XV. Neubaugürtel 34).

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Martina Laknerja posestvo v Orehoviči (v drugič) dne 23. marca v Kostanjevici.

Marije Junker za 80 gld. izdražbano zemljišče v Raki potom relitacije dne 23. marca v Krškem.

Janeza Blatnika zemljišče na Hribu, cenjeno 840 gld. dne 26. marca in 26. aprila v Žužemberku.

Loterijske srečke 20. marca.

V Pragi: 39, 82, 37, 11, 58.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. marca	7 zjutraj 2. popol. 9. zvečer	730.2 725.8 725.2	0.8° C 7.4° C 4.6° C	sl. svz. sl. jzh. sl. jzh. d. jas.	ohl. obl. d. jas.	0.00

Srednja temperatura 4.3°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 70 "
Avstrijska zlata renta	124 " 55 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 05 "
Ogerska zlata renta 4%	124 " — "
Ogerska krona renta 4%	99 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice	1088 " — "
Kreditne delnice	405 " 75 "
London vista	123 " 05 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 " 12 1/2 "
20 mark	12 " 03 "
20 frankov	9 " 74 1/2 "
Italijanski bankovci	46 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 77 "

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancom prežalostno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in svaka, gospoda

Radivoja Arherja

c. kr. načelnika žel. postaje v Višnji Gori

dne 19. t. m. ob 9. uri zvečer v 32. letu njegove dobe v boljše življenje poklicati.

Pogreb draga pokojnika je bil danes popoldne ob 3 uri v Višnji Gori.

Nepozabni pokojnik se priporoča v blag spomin in molitev.

V Višnji Gori, dne 20. marca 1895.

Mici Arher Fran Arher
soproga. sin.

Ernest in Ivan Koželj,
svaka.

Katarina Koželj,
tašča. (310)

Pristne ruske gumijeve galoše

samo najboljše kakovosti

za deklice gld. 1.60
„ gospe . gld. 1.90, „ 2.20
„ gospode „ 2.80, „ 3.20

priporoča

Henrik Kenda
v Ljubljani. (272—3)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (1231-20)

Ubaldus pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

VABILO

XIV. REDNI OBČNI ZBOR

„Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani

kateri se boče vršil

dne 31. marca (nedelja) 1895 ob 10. uri dopoldne
v združni pisarni na Marije Terezije cesti št. 1.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora in dati absolutorij za leto 1894.
4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. e) Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najljubšeje

ravnateljski odbor.

Bilanca

za leto 1894.

Aktiva			Pasiva		
Št.		gld. kr.	Št.		gld. kr.
1	Gotovina dne 31. decembra 1894	9916 —	1	Glavni rezervni sklad	8662 88
2	Pri raznih zavodih naložen denar	19396 68	2	Posebni rezervni sklad	4426 84
3	Posojila:		3	Glavni deleži 100 à gld. 100—	10000 —
	a) na zemljišča gld. 183183—		4	Opravični deleži 161 à gld. 5—, 346 à gld. 1—	1151 —
	b) na menjice 67864—		5	Hranilne vloge	270070 86
	c) na zastavna pisma 21670—	275717 —	6	Kapitalizovane obresti	11120 63
4	Inventar po odbitku 10%	213 13	7	Za l. 1895 naprej plačane obresti posojil	1394 89
5	Zaostale obresti posojil	4229 38	8	Dobiček	2758 04
6	Neporavnani prehodni zneski	112 45			
		309584 64			309584 64

Izkaz izgube in dobička

Debet

za upravno leto 1894

Kredit

Št.		gld. kr.	Št.		gld. kr.
1	Izplačane obresti hranilnih vlog	699 03	1	Na novi račun prepisani ostanek iz dobička 1893	97 71
2	Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	11120 63	2	Prejete obresti posojil	12310 34
3	Za l. 1895 predplačane obresti posojil	1394 89	3	Zaostale obresti posojil	429 38
4	Upravni troški	1392 75	4	Upravni dohodki	451 16
5	V letu 1894 za leto 1893 plačane obresti posojil	2530 36	5	V letu 1893 za leto 1894 vzprejete obresti posojil	1397 85
6	Odpis na vrednosti inventara	23 68	6	Zamudne obresti	227 63
7	Davek	274 19	7	Obresti denarja naloženega	1479 50
8	Dobiček	2758 04			
		20193 57			20193 57

Denarni promet

od 1. januarja do 31. decembra 1894. leta: gld. 1,040 588.82.

Prejemki

Izdatki

Št.		gld. kr.	Št.		gld. kr.
1	Vplačani glavni deleži	200 —	1	Izplačani opravični deleži	87 —
2	Vplačani opravični deleži	89 —	2	Izplačane hranilne vloge	220783 95
3	Dvignene obresti glavnega rezervnega sklada	371 53	3	Izplačane obresti hranilnih vlog	699 03
4	Dvignene obresti posebnega rezervnega sklada	229 88	4	Izplačana posojila	131912 —
5	Vložene hranilne vloge	246836 86	5	Upravni troški	1392 75
6	Vrnjena posojila	87209 —	6	Naložilo se je pri denarnih zavodih	158630 82
7	Prejete obresti posojil	12310 34	7	Izplačalo dividende glavnim deležnikom	588 —
8	Upravni dohodki	451 16	8	Davka se je plačalo	274 19
9	Iz raznih denarnih zavodov dvignene glavnice	167521 42	9	Za dobrodelne namene	125 —
10	Dvignene obresti denarja naloženega	1479 50	10	Nagrade ravnateljstvu	550 —
11	Prehodni zneski	112 05	11	Prehodni zneski	198 65
12	Prejete zamudne obresti	227 63	12	Inventar	94 02
13	Gotovina pričetkom leta	8204 44	13	Gotovina koncem leta 1894	9916 —
14	Za prodani inventar dobilo se je	8 60			
		525251 41			525251 41

Za ravnateljski odbor:

J. Knez, Dr. Jos. Staré, Iv. Verhovnik, Vekoslav Jenko, Oton Bayr,
ravnatelj. odbornik. odbornik. kontrolor. denarničar.

Nadzorstvo „Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primeralo letne račune za 1894. leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razporejeni na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva § 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dne 20. marca 1895

(308—1)

Dr. Jos. Vošnjak,
načelnik.

Ivan Rode.

Vinko Ogorelec.

Večje množine

(286 3)

sirotke

se želi kupovati na ta način, da se pošiljajo redno v gotovih količinah. — Ponudbe z navedbo cen do te železniške postaje blagovolijo naj se poslati pod „K. R. poste restante Gorica“.

Agentura

30 gld. mesečno

postranskega zasluga z visoko provizijo si zasluži lahko vsak, ki ima poznanstev, s tem, da vzprejema naročila na patentovane predmete, ki se lahko spečavajo v vsakem okraju. — Ponudbe z znamko za 5 kr. Franu Pokornju-ju, Praga, 1134—II. (275—5)